

Squamarina pachylepidea

Dvärgplacodlav

Klass: Lecanoromycetes, **Ordning:** Lecanorales, **Familj:** Squamarinaceae, **Släkte:** Squamarina (placodlavar), **Art:** Squamarina pachylepidea - dvärgplacodlav (Hellb.) Poelt **Synonymer:** Placodium saxiculum ssp. pachylepideum Hellb., Lecanora crassa ssp. pachylepidea (Hellb.) Th.Fr., Placodium saxicola var. pachylepideum Hellb., dvärg-placodlav

Kännetecken

Dvärg-placodlav är en skorplav med bladlikt fjällig, 10–15 mm stor bål. Bålfjällen är gulgrönaktiga och ofta något gulpruinösa med kantlobber som är 2–3 mm långa och 1–2 mm breda. Den är alltså mer smallobig än de övriga Squamarina-arterna i Sverige. Loberna har ett tydligt barkskikt på undersidan av loberna. Apothecier är vanliga och har en ockrafärgad till rödaktig skiva som ofta är gulgrönaktigt pruinös. Sporerna är 7–10 × 4,0–5,5 µm. Bålen reagerar Pd+ orange. Squamarina pachylepidea påminner i sitt utseende mycket om den allmänna arten kvartslav Protoparmeliopsis muralis men denna har en bål som reagerar Pd+ gult eller Pd– och saknar ett tydligt barkskikt på undersidan av loberna.

Utbredning och status

Arten är endast känd från ön Lilla Röknen i Vättern i Närke där den hittades 1869. Arten är eftersökt två gånger (senast 1997) utan att återfinnas. I övrigt är arten endast känd från en lokal i Norge i Gudbrandsdalen och möjligen från Alperna. Arten beskrevs 1871 och typmaterialet kommer från Lilla Röknen.

Ekologi

Den växte på exponerade sydvända strandklippor av hård grönsten. Praktiskt taget samtliga följearter som fanns där 1869 återfanns 1997 som t.ex. knagglav Toninia sedifolia och praktlav Xanthoria elegans.

Hot

Lokalen är i stort sett oförändrad. Då arten inte är sedd sedan 1869 är hotbilden oklar.

Åtgärder

Lokalen är mycket artrik och måste skyddas. Arten måste ytterligare eftersökas.

Litteratur

- Hellbom, P. J. 1871. Nerikes lafflora. Örebro.
Hellbom, P. J. 1871. Om Nerikes Lafvegetation. Kongl. Svenska Vetenskapsakad. Handl. ser. 2, 9(11): 1–91.
Poelt, J. 1958. Die lobaten Arten der Flechtengattung Lecanora Ach. Sensu ampl. In der Holarktis. Mitt. Bot. StSamml. Munch. 2: 411–589.
Tindal, E. 1983. The genus Squamarina in Scandinavia. Lichenologist 15: 169–179.

Författare

Göran Thor 1999. © ArtDatabanken, SLU 2005.